

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
215

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 833

Περί κυρώσεως, ισοποποίησης και συμπληρώσεως της από 9 Αυγούστου 1978 Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου (περί επιβολής αγορανομικού ελέγχου επί των μισθωμάτων των κατοικιών).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υψιστάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσταμεν:

“Άρθρον πρώτον.

Κυρούται, άφ' ης ίσχυεν, ή από 9 Αυγούστου 1978 Πράξι Νομοθετικού Περιεχομένου, δημοσιευθείσα εις τό ύπ' άριθ. 123/Α/9.8.1978 ΦΕΚ, «περί επιβολής αγορανομικού ελέγχου επί των μισθωμάτων των κατοικιών», έχουσα ως ακόλουθος:

ΠΡΑΞΙΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Περί επιβολής αγορανομικού ελέγχου επί των μισθωμάτων των κατοικιών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

“Έχοντες ύπ' όψει:

1) Τάς διατάξεις του άρθρου 44 παράγρ. 1 του Συντάγματος.

2) Τήν έκτακτον, εξαιρετικώς επείγουσαν και άπρόβλεπτον ανάγκην λήψεως μέτρων προς άμεσον επιβολήν αγορανομικού ελέγχου επί των μισθωμάτων των ως κατοικιών χρησιμοποιούμενων αστικών ακινήτων, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζομεν:

“Άρθρον 1.

Τά έφεξής και μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1979 συνομολογούμενα μισθώματα των μισθώσεων αστικών ακινήτων, των χρησιμοποιούμενων αποκλειστικώς και μόνον διά κατοικίαν του μισθωτού, τελούν υπό αγορανομικόν έλεγχον κατά τά κατωτέρω ορίζόμενα:

“Άρθρον 2.

1. Απαγορεύεται ή συνομολόγησις μισθώματος μεγαλύτερου του «θεμιτού». “Ως «θεμιτόν» μίσθωμα, προκειμένου περί

κατοικιών μισθωμένων κατά την έναρξιν ίσχύος της παρούσης Νομοθετικής Πράξεως, νοείται τό κατ' αυτήν πράγματι καταβαλλόμενον.

2. Προκειμένου περί κατοικιών αίτινες, δι' οιονδήποτε λόγον, δέν είναι μισθωμένοι κατ' την έναρξιν ίσχύος της παρούσης. ως «θεμιτόν» μίσθωμα νοείται τό καταβληθέν κατά τον τελευταίον μήνα της μισθώσεως τούτων, έφ' όσον αυτή έληξε μετά την 1ην Μαΐου 1978.

3. “Εάν τό «θεμιτόν μίσθωμα» άστικού ακινήτου, περί ου τό άρθρον 1, δέν είναι δυνατόν νά προσδιορισθί, βάσει των διατάξεων των παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου λόγω της μη μισθώσεώς του από 1ης Μαΐου 1978 μέχρι της ίσχύος της παρούσης ή λόγω ιδιοκατοικήσεως έν αυτό κατ' τό διάστημα τούτου του ιδιοκτήτου ή μέλους της οικογενείας του, διά την μετά την ίσχυν της παρούσης μίσθωσιν του ακινήτου, τό μίσθωμα συνομολογείται υπό των μερών (έκμισθωτού και μισθωτού). Δύναται, όμως, ό μισθωτής, έντός αποκλειστικής προθεσμίας 30 ήμερών από της συνάψεως της μισθώσεως, νά ζητήσθι δικαστικώς τον προσδιορισμόν του μισθώματος εις τό προσήκον «θεμιτόν» μέτρον. Προς εξέυρεσιν τούτου λαμβάνεται υπό του δικαστηρίου ύπ' όψιν, ιδίά, τό «θεμιτόν» μίσθωμα άλλων παρομοίων κατοικιών της αúτης περιοχής. Παράιτησις έκ μέρους του μισθωτού από του δικαιώματός του τούτου, ή καθ' οιονδήποτε τύπον συνομολόγησις παρ' αυτού, κατά την κατάρτισιν της μισθώσεως, περί του εύλόγου του συμβατικώς ορισθέντος μισθώματος, είναι άνίσχυρος.

“Άρθρον 3.

1. “Η συνομολόγησις μισθώματος μεγαλύτερου του «θεμιτού», προκειμένου περί των εις τās παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 της παρούσης έμπικτουςών περιπτώσεων, άποτελεί, διά τον έκμισθωτήν, ποινικόν αδίκημα διωκόμενον άυτεπαγγέλτως και τιμωρούμενον διά φυλακίσεως ή χρηματικής ποινής ή και δι' άμφοτέρων των ποινών κατ' τάς, περί κολασμού των επιτηγανόντων υπερβολικών κέρδους, διατάξεις των άρθρων 30 έπ. του αγορανομικού Κώδικος (Ν.Δ. 136/1946), τηρουμένης της διαδικασίας διώξεως και έκδικάσεως της προβλεπόμενης υπό των άρθρων 58 έπομ. τού ίδιου, ως άνω, αγορανομικού κώδικος.

2. Κατά πάσας τās έν άρθρ. 2 περιπτώσεις τό πέραν του «θεμιτού» συνομολογηθέν μίσθωμα, προσδιοριζόμενον δικαστικώς, ουδέμίαν ύποχρέωσιν δημιουργεί διά τον μισθωτήν, άνεξαρτήτως της υπό του ποινικού δικαστηρίου καταδίκης ή μη του έκμισθωτού.

"Άρθρον 4.

1. Μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1978 ούδεμία αύξησης του «θεμιτού» μισθώματος επιτρέπεται. Από 1ης Ιανουαρίου 1979 και έφεξης δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Εμπορίου, θα ορίζεται εκάστοτε, γενικώς ή κατά περιοχές, ή ποσοστιαία αύξησης του «θεμιτού» μισθώματος, κλιμακούμενη αναλόγως του χρόνου καθ' όν έχει συνολογνηθῇ, εν εκάστη περιπτώσει, το συμβατικόν μισθώμα όπερ λογίζεται ως «θεμιτόν» κατά τας διατάξεις τής παρούσης και τών υφισταμένων λοιπών γενικωτέρων ή τοπικών συνθηκών.

2. Συμβάσεις μισθώσεων, περί όν τὸ άρθρον 1, συναφθεῖσαι έγγραφως πρό τής έναρξεως τής ισχύος τής παρούσης, προβλέπεται σταδιακήν αύξησιν τοῦ μισθώματος, διαρκούντος τοῦ χρόνου τής μισθωτικής συμβάσεως, έφ' όσον έχουν βεβαίαν χρονολογίαν ή έχουν κατατεθῇ νομίμως εἰς τήν οικονομικήν έφορίαν πρό τής έναρξεως ισχύος τής παρούσης, δέν θίγονται εκ τών διατάξεων αὐτῆς.

"Άρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τής παρούσης δέν έχουν εφαρμογήν: α) ἐπὶ μισθώσεων κατοικίων, τὸ πρῶτον ἐκμισθουμένων, β) ἐπὶ μισθώσεων κατά τὰς όποιας ὁ μισθωτής, ή μέλος τής μεθ' ἧς συνοικεῖ, οικογενείας του, έχει ἄλλην μίσθιον ή ιδιόκτητον κυρίαν κατοικίαν, εἰς τήν αὐτὴν πόλιν ή προάστιον αὐτῆς, γ) ἐάν ὁ μισθωτής εἶναι ιδιοκτήτης, νομεύς ή οἶονε νομεύς οἰκίας ἐλευθέρας κατά τήν ισχύν τής παρούσης, ή οποτεδήποτε έφεξης κενοκμένης, κειμένης εἰς τήν ἰδίαν πόλιν ή προάστιον αὐτῆς, και καταλλήλου πρὸς κάλυψιν τών βασικῶν στεγαστικῶν ἀναγκῶν τής οικογενείας του, δ) ἐάν, εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγούμενου εδαφίου γ', ὁ μισθωτής, ἐκμισθώσῃ πρὸς τρίτον ιδιόκτητον οἰκίαν ὄντι τηρήσεως τών περὶ «θεμιτοῦ μισθώματος» διατάξεων τοῦ παρόντος. Αἱ Ἀθήναι μετὰ τοῦ Πειραιῶς και ὅλων τῶν προαστίων τῶν, λογίζονται ως μία πόλις δια τήν εφαρμογήν τοῦ παρόντος άρθρου.

"Άρθρον 6.

1. Ἐπὶ μισθῶν μισθώσεων κατοικίων, μετ' ἐπίπλων ή παροχής υπηρεσιῶν πάσης φύσεως, αἱ διατάξεις τής παρούσης έχουν εφαρμογήν μόνον δια τὸ εἰς τὸ ὀκίνητον ἀναλογούν τμήμα τοῦ μισθώματος.

2. Ἐπὶ μισθώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων κατὰ τὰς όποιας συνφωνήθῃ ότι ή χρήσις τοῦ μισθίου θά εἶναι μιστὴ (κατοικία και κατάσταση ή γραφεῖον) δια τήν εφαρμογήν τής παρούσης λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ή προέχουσα χρήσις τοῦ μισθίου.

"Άρθρον 7.

Πᾶσα διαφορά περὶ τήν ἐρμηνείαν και τήν εφαρμογήν τῶν διατάξεων τής παρούσης ὑπάγεται εἰς τήν ἀρμοδιότητα τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου ή τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 14 παρ. 1 ἐδάφ. β' και 16 ἀρ. 1 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας και ἐκδικάζεται κατὰ τήν δικαστρίαν τῶν άρθρων 647 ἕως και 661 αὐτοῦ.

"Άρθρον 8.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προτάσει τῶν Υπουργῶν Συντονισμού, Δικαιοσύνης και Εμπορίου, αἱ διατάξεις τής παρούσης Νομοθετικῆς Πράξεως δύναται νά ἐπεκταθοῦν ἐν ὅλῳ ή ἐν μέρει και ἐπὶ πάσης μισθώσεως καταστήματος ή γραφείου μή ἐμπιπτούσης εἰς τήν ρύθμισιν τής «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων νομοθεσίας». Διὰ τοῦ ἰδίου Προεδρικοῦ Διατάγματος θέλουν ὁρισθῇ και πάντες οἱ ἀπαιτούμενοι ὅροι, ως και πᾶσα ἀναγκαία προϋπόθεσις δι' εφαρμογήν τής παρούσης ἐπὶ τῶν μισθώσεων τῶν περὶ ὧν πρόκειται καταστημάτων ή γραφείων.

"Άρθρον 9.

Ἡ ισχύς τής παρούσης Νομοθετικῆς Πράξεως, ἥτις κυρωθήσεται νομοθετικῶς κατὰ τὸ άρθρον 44 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἀρχεται ἀπὸ τής 8ης Αὐγούστου 1978.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤ. Ε. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ—ΤΟ-
ΣΙΤΣΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ, ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙ-
ΤΣΙΩΤΗΣ, ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ.
ΜΠΟΥΤΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝ.
ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ΣΠΥΡ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑ-
ΔΟΓΓΟΝΑΣ, ΑΝΑΣΤ. ΜΠΑΛΚΟΣ.

"Άρθρον δεύτερον.

Εἰς τὰς διατάξεις τής δια τῶν άρθρων πρῶτου τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου, ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις:

1. Εἰς τὸ άρθρον 1 τής κυρουμένης Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Υπὸ τὸν αὐτὸν ἔλεγχον τελοῦν και τὰ μισθώματα τὰ συνολογνηθέντα πρό τής 8ης Αὐγούστου 1978 έφ' όσον ὁ χρόνος έναρξεως τής συμβάσεως μισθώσεως εἶναι μεταγενέστερος τής 7ης Σεπτεμβρίου 1978, ή δὲ σύμβασις μισθώσεως δέν φέρεῖ βεβαίαν χρονολογίαν, ή δέν έχει κατατεθῇ εἰς τήν Οἰκονομικήν Ἐφορίαν πρό τής 8ης Αὐγούστου 1978, ή ή χρονολογία συντάξεως τής συμβάσεως δέν ἀποδεικνύεται κατὰ τὰς διατάξεις τής Πολιτικῆς Δικονομίας ή δια δικαστικῆς ἀποφάσεως ἔστω και μεταγενεστέρως ἐκδιδομένης».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 4 τής κυρουμένης Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου ἀντικαθίσταται ως ἀκλουθώς:

«2. Συμβάσεις μισθώσεως, περὶ ὧν τὸ άρθρον 1, συναφθεῖσαι έγγραφως πρό τής έναρξεως τής ισχύος τής παρούσης, προβλέπεται σταδιακήν αύξησιν τοῦ μισθώματος, διαρκούντος τοῦ χρόνου τής μισθωτικής συμβάσεως, έφ' όσον έχουν βεβαίαν χρονολογίαν ή έχουν κατατεθῇ νομίμως εἰς τήν οἰκονομικήν έφορίαν πρό τής έναρξεως ισχύος τής παρούσης ή ή χρονολογία συντάξεως τῶν τοιούτων συμβάσεων ἀποδεικνύεται κατὰ τὰς διατάξεις τής Πολιτικῆς Δικονομίας ή δια δικαστικῆς ἀποφάσεως ἔστω και μεταγενεστέρως ἐκδιδομένης, δέν θίγονται εκ τῶν διατάξεων αὐτῆς».

3. Ἡ εἰς τὸν τέταρτον στίχον τής παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τής κυρουμένης Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου ἀντικαταστάσῃ λέξις «ἐκάστοτε» διαγράφεται.

4. Ἐν τέλει τοῦ άρθρου 5 τής κυρουμένης Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου προστίθενται τὰ ἐξῆς: «Ἡ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ειδικωτέρα ὁριοθέτησις τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς και ὅλων τῶν προαστίων τῶν, θέλει καθορισθῇ δια κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Υπουργῶν Ἐσωτερικῶν και Εμπορίου».

5. Μετὰ τὸ άρθρον 6 τής κυρουμένης Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου προστίθεται άρθρον 6α ἔχον οὕτω: «Προκειμένου περὶ ἀστικῶν ἀκινήτων, ἄτινα χρησιμοποιοῦν-

στώς τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰς, μεταξύ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ κατοικιῶν σχέσεις, ἀναβιοῦ, αὐτοδικαίως, ἔστω καὶ ἂν ἡ μισθωτικὴ σύμβασις ἔχη συναφθῇ κατὰ τὸ διάστημα ποῦ ἴσχυεν ὁ ἀγορανομικὸς ἐλέγχος. Ὁ δεῦτερος ὅρος ὁ ὁποῖος τίθεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 1 διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν μισθωμάτων κατοικιῶν ὑπὸ ἀγορανομικὸν ἐλεγχον ἀνάγεται εἰς τὴν χρήσιν τοῦ μισθίου. Ρητῶς περιορίζεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς νομοθετικῆς πράξεως μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις ὅπου τὸ μίσθιον «χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ κατοικίαν τοῦ μισθωτοῦ». Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπισημανθοῦν δύο σημεῖα τῆς λιτῆς ἀλλὰ τόσον οὐσιώδους αὐτῆς φράσεως τοῦ Νόμου: Πρῶτον ὅτι τὸ μίσθιον πρέπει «νὰ χρησιμοποιεῖται» ὡς κατοικία τοῦ μισθωτοῦ, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς πραγματικῆς διὰ τοιοῦτον σκοπὸν χρήσεώς του. Δὲν ἀρκεῖ συνεπῶς ὁ εἰς τὴν μισθωτικὴν, σύμβασιν γενόμενος προσδιορισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, ὡς κατοικίας, ἐὰν εἰς τὴν πραγματικότητά ἡ χρῆσις τοῦτου εἶναι διάφορος. Καί, ναί μὲν, εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ μισθωτὴς θὰ ἦτο, ἴσως, ἐξωστὸς λόγῳ παραβάσεως οὐσιώδους ὅρου τῆς μισθώσεως, ἐφ' ὅσον θὰ εἶχε συνυπολογισθῇ ἐπὶ ποινῇ λύσεως ταύτης, πλὴν ἡ συνέπεια αὕτη, εἶναι ἀσχετος πρὸς τὸ θέμα τοῦ, προβλεπόμενου ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Πράξεως, ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου τῶν μισθωμάτων καὶ τῶν ἐντεῦθεν ποινικῶν καὶ ἄλλων συνεπειῶν. Συνέπεια τῆς μὴ συνδρομῆς τοῦ ὡς ἄνω ὅρου εἶναι, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἀγορανομικὸς περιορισμὸς, ὡς πρὸς τὸ συνυπολογιστέον μίσθωμα, ἐὰν ὁ μισθωτὴς ὑπὸ τὸν μανδῶν τῆς κατοικίας χρησιμοποιεῖ τὸ μίσθιον οὐχὶ διὰ μόνιμον ἐν αὐτῷ ἐνοίκισιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἀλλὰ διὰ χρῆσιν ἄλλην, εἴτε ὑπὸ μορφήν ἐκμεταλλεύσεως (ὑπομίσθωσιν πρὸς κατοικίαν τρίτου) εἴτε διὰ σκοποῦς ἀναψυχῆς αὐτοῦ ἢ τρίτων (γυμνασιόχοι κ.λ.π.). Δεύτερον οὐσιώδες σημεῖον, εἶναι τὸ ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς κατοικία τὸ μίσθιον, ἀλλὰ πρέπει ἡ τοιαύτη χρῆσις νὰ εἶναι «ἀποκλειστικὴ» καὶ νὰ μὴ συντρέχη παραλλήλως μετ' ἄλλην. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συμπεφωνημένης μικτῆς χρήσεως τοῦ μισθίου (κατοικίας καὶ καταστήματος ἢ γραφείου ὑπαγομένου εἰς τὸν Νόμον περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων) περὶ τῆς ὁποίας προβλέπει ρητῶς τὸ ἄρθρον 6 παρ. 2 τῆς Νομοθετικῆς Πράξεως, ἀναφερόμενον εἰς τὴν προέχουσαν χρῆσιν μισθίου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ κατὰ τὴν ἐτέραν τῶν δύο νομοθεσιῶν προστασία τοῦ μισθωτοῦ. Πρόκειται περὶ τῆς περιπτώσεως κατὰ τὴν ὁποίαν, παραλλήλως, πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ μόνιμον εἰς τὸ μίσθιον ἐνοίκισιν, ἀσχεῖται ἐν αὐτῷ καὶ ἄλλη δραστηριότης, (ὡς ἐπαγγελματικὴ οἰκοτεχνία, καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον, στέγαις σωματείου κ.λ.π.), μὴ ὑπαγομένη εἰς τὸν Νόμον περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς δὲν ἡθελήθη νὰ ἴσχυῃ ἀγορανομικὸς ἐλέγχος ἐπὶ τοῦ μισθωτοῦ. Διότι, ἐκ τῆς στενότητος μὲν τῆν ὁποῖαν ἐξαρτᾶσθαι ὁ νομοθέτης, καθίσταται σαφές ὅτι ὁ ἐπιβληθεὶς περιορισμὸς εἰς τὴν συνυπολόγησιν τοῦ μισθώματος, συνιστῶν νόθευσιν τῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν συμβάσεων, ἐθεωρήθη ἀνεκτός καὶ δὴ ὡς μέτρον προσωρινὸν – μόνον προκειμένου νὰ προστατευθῇ ἡ ἀμειψὺς ὡς κατοικία χρησιμοποιουμένη στέγη τοῦ μισθωτοῦ.

Αἱ διατάξεις τῆς νομοθετικῆς πράξεως ἐπιβάλλουσαι περιορισμὸν ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῶν συνυπολογιστέων μισθωμάτων κατοικιῶν, δημιουργοῦν πρόβλημα εἰς τὸ Δημόσιον ὡς καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἰδρύματα κ.λ.π., τὰ ὁποῖα, βάσει τῶν διεπουδῶν ταῦτα διατάξεων ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνουν εἰς ἐκμίσθωσιν τῶν ἀκινήτων των μόνον κατὰ τὴν πλειοψηφικὴν διαφωνισμῶν, δεσμευόμενα ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦτου ὅπως κατακυρώσουσιν τὴν μίσθωσιν εἰς τὸν υπερθεματιστὴν μεταξύ τῶν διαφωνισθέντων.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τοῦτου ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ συμπληρωθῇ τὸ κείμενον τῆς νομοθετικῆς πράξεως διὰ νέας διατάξεις προστιθεμένης ὡς ἄρθρον 6α περὶ οὗ κατωτέρω.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἄρθρου τῆς Νομοθετικῆς πράξεως προσδιορίζεται τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου τῶν μισθωμάτων, συνιστάμενον εἰς ἀπαγόρευσιν υπερβάσεως τοῦ

ἐν ἐκάστη περιπτώσει (θεμιτοῦ) μισθώματος καὶ προσδιορίζεται ἡ ἔννοια καὶ ὁ τρόπος ἐξευρέσεως τοῦ τελευταίου τοῦτου. Οὕτω, ὡς ἀρχὴ τίθεται ὅτι θεμιτὸν μίσθωμα λογίζεται τὸ μίσθωμα τὸ πράγματι καταβαλλόμενον κατὰ τὴν ἰσχύν τῆς Νομοθετικῆς Πράξεως ἥτοι τὴν 8ην Αὐγούστου 1978. Προφανῶς, ἐπελέγη ἡ ἡμερομηνία αὕτη διὰ νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ δυνατότης περιγραφῆς τοῦ Νόμου. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ τονισθῇ ἰδιαίτερος ἡ, μετὰ λόγου, γινομένη ἐν τῷ Νόμῳ χρῆσις τοῦ ὅρου «πράγματι καταβαλλόμενον μίσθωμα», πρὸς διάκρισιν, προφανῶς, ἀπὸ τοῦ ἀρχικῶς συμφωνημένου ἢ τοῦ εἰς τὴν φορολογικὴν δήλωσιν τοῦ προηγούμενου ἔτους περιεχομένου. Ὁ Νομοθέτης, ἐνταῦθα, δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ συμφωνηθὲν διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως μίσθωμα, οὔτε εἰς τὸ φορολογικῶς δηλωθέν, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπηκολούθησεν νέα συμφωνία αὐξομειώσεως τοῦ μισθώματος, ἐφ' ᾧ καὶ ἀναφέρεται ρητῶς εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πράγματι καταβάλλετο κατὰ τὴν 8ην Αὐγούστου 1978, ἢ ἀποδείξει τοῦ ὁποῖου θὰ δύναιτο νὰ γίνῃ διὰ παντὸς νομίμου μέσου. Ἀκόμη καὶ ἐὰν ὑπῆρξεν ἀπόκρυψις μέρους τοῦ μισθώματος, θὰ θεωρηθῇ ὡς «θεμιτὸν» τὸ ἀληθῶς καταβαλλόμενον, ἀνεξαρτήτως τῶν, ἐκ τοῦ λόγου τοῦτου, εὐθυνῶν, κατὰ τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν. Ἐὰν τὸ μίσθιον κατὰ τὴν 8ην Αὐγούστου 1978 ἦτο κενόν, ὁ Νόμος διακρίνει τὰς ἐξῆς δύο περιπτώσεις: 1) Ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποῖαν ὑπῆρχε παλαιότερα μίσθωσις τοῦ μισθίου, ἡ ὁποία εἶχε λήξει πρὸ τῆς 8.8.78 ἀλλὰ μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1978. Τότε ὡς «θεμιτὸν» νοεῖται τὸ μίσθωμα τοῦ τελευταίου μισθωτικοῦ μηνός, καὶ 2) ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ μίσθιον οὐδὲν διετετέλεσεν ὑπὸ μίσθωσιν μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1978, εἴτε διότι ἡ προηγούμενος ὑφιστάμενη μίσθωσις τοῦτου εἶχε λήξει πρὸ τῆς 1.5.78 καὶ ἔκτοτε παρέμεινε τοῦτο κενόν, εἴτε διότι ἀπὸ 1.5.1978 καὶ μεταγενεστέρως ἰδιοκατοικεῖτο ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ ἐκμεταλλοῦτο ὑπὸ μέλους τῆς οἰκογενείας του. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, δὲν προβλέπεται ἐκ τῶν προτέρων δέσμευσις ὡς πρὸς τὸ ὕψος τοῦ «θεμιτοῦ μισθώματος», ἀλλὰ δύναται ὁ ἐκμισθωτὴς νὰ συνυπολογίσῃ, ἐλευθέρως, μετὰ τοῦ μισθωτοῦ τὸ μίσθωμα διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως. Πλὴν, ἡ σύμβασις αὕτη, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὕψος τοῦ μισθώματος, εἶναι δυνατόν νὰ τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν ὁ μισθωτὴς ζητήσῃ δικαστικῶς τὸν καθορισμὸν τοῦ προσήκοντος «θεμιτοῦ» μέτρου, ἐπικαλούμενος ὅτι ἔλαβε χώραν ὑπέρβασιν τοῦτου καὶ ἰδίᾳ προτείνων συγκριτικὰ στοιχεῖα, ἐξ ἄλλων μισθώσεων, παρομοίων ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν καθωρισμένον «θεμιτὸν» μίσθωμα. Σημειωτέον, ὅμως, ὅτι ἡ τοιαύτη εὐχέρεια τοῦ μισθωτοῦ, ὅπως ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς τὴν προσαρμογὴν εἰς τὸ προσήκον μέτρον τοῦ συμβατικῶς ὁρισθέντος μισθώματος, δὲν εἶναι χρονικῶς ἀπεριόριστος, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀσκηθῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς μισθώσεως, ἢνα προφανῶς, μὴ τελῇ συνεχῶς ὁ ἐκμισθωτὴς ὑπὸ τὴν ἀπειλομένην μείωσιν τοῦ μισθώματος μετὰ τὰς ἐντεῦθεν συνεπείας ὡς πρὸς τὴν ἀβεβαιότητα τῶν εἰσοδημάτων του. Οὐδεὶς λόγος, ἄλλωστε, θὰ ἐδικαιολόγηι τὸ ἀπρόθεσμον τῆς εὐχερείας τοῦ μισθωτοῦ ὅπως ζητήσῃ τὴν μείωσιν τοῦ μισθώματος, ἐφ' ὅσον θὰ ἐθεώρει τοῦτο ὑπέρτερον τοῦ θεμιτοῦ ἐπιτρεπτοῦ, ἐνῶ ἀντιθέτως τοιοῦτον τι θὰ ἡδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ, ἀνεπιτρεπτῶς, διαπραγματεύσιμον πειρασμόν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ παράγραφον ἀναφέρεται εἰς τὰς κυρώσεις ἐναντίον τῶν ὑποπιπτόντων εἰς τὴν ἀγορανομικὴν παράβασιν τὴν περιγραφομένην εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα. Αἱ κυρώσεις εἶναι κυρίως ποινικαί. Ἰδιουσιαν τῆς διατάξεως ἀποτελεῖ ἡ ρητὴ ἐξαιρέσις ἀπὸ τῆς ποινικῆς εὐθύνης τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων, ἥτοι τοῦ μισθωτοῦ (ἐνοικιαστοῦ), καίτοι συμπράξαντος εἰς τὴν συνυπολόγησιν μισθώματος ἀνωτέρου τοῦ «θεμιτοῦ». Ἡ ποινικὴ εὐθύνη βαρύνει μόνον τὸν ἐκμισθωτὴν ἢ δὲ διωκτὴς του χωρεῖ καὶ αὐτεπαγγέλτως. Ὁ λόγος τῆς τοιαύτης ρυθμίσεως εἶναι προφανής, καὶ σκοπεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἀτιμώρητον τοῦ ὑποκύπτοντος εἰς πρᾶνον ἀξίωσιν ὅπως καταβάλλῃ ὑπερβάλλον μίσθωμα, ἀφοῦ ἄλλως τε εἶναι καὶ ὁ μόνος ποῦ θὰ ἡδύνατο

νά καταγγείλῃ ἢ καὶ νά γνωστοποιήσῃ, ἀπλῶς τὴν παράβα-
σιν εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστικά ὄργανα. Ἐνταῦθα πρέπει νά το-
νισθῇ ὅτι παράβασις τιμωρουμένην ποινικῶς ἀποτελεῖ, κατὰ
τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου, ἡ συνομολόγησις μισθώ-
ματος πέραν τοῦ «θεμιτοῦ» μόνον ὅταν τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν
προτέρων σαφῶς προσδιωρισμένων, σύμφωνα μὲν τὰς δια-
τάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2. «Ὅταν, δη-
λαδή, αὐτὸ τὸ ἴδιον τὸ ἐκμισθούμενον ἀκίνητο ἦτο μισθωμένο
σ' ἓνα ἀπὸ τὰ δύο κρίσιμα χρονικά σημεῖα (8.8.78 ἢ 1.5.78).
Δὲν εἶναι, ὅμως, ποινικῶς κολάσιμος ἡ εἰς τὴν παρ. 3 τοῦ
ἄρθρου 2 ὑπαγομένη περίπτωσις, ἥτοι ἡ δι' ἐλευθέρως συμ-
βάσεως συνομολόγησις μισθώματος τὸ ὅποιον ἐκ τῶν ὑστέ-
ρων κρίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς υπερβαῖνον τὸ θεμιτὸν
μέτρον καὶ διατάσσεται ἡ μείωσις του.

Διὰ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 ὁρίζεται, ὡς
ἐκ περισσοῦ, ὅτι τὸ πέραν τοῦ θεμιτοῦ συνομολογηθέν, μετὰ
τὴν ἰσχὺν τῆς Νομοθετικῆς Πράξεως, μίσθωμα κατοικίας,
ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὕτη ἀποτελῇ ποινικὴν παράβασις ἢ ἂν
ἔλαβε χώραν διωξίς ἢ καταδίκη, δὲν δημιουργεῖ ὑποχρέωσιν
καταβολῆς. Τούτου παρέπεται, ὅτι τὰ οὕτως ἀχρεωσῆτως
καταβληθέντα δύναται νά ἀναζητηθῶν ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 ἐξαγγέλλεται ὅτι δὲν ἐπιτρέ-
πεται ἡ χορήγησις αὐξήσεως τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος μέχρι
τέλους Δεκεμβρίου 1978. Προφανῶς, ἡ ἐννοία τῆς διατάξεως
εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτρεπτή ἡ διὰ διοικητικῆς πράξεως χο-
ρήγησις τοιαύτης αὐξήσεως. Ἀντιθέτως, διὰ τὸ μετὰ τὴν 1ην
Ἰανουαρίου 1979 χρονικὸν διάστημα, προβλέπεται ρητῶς
ἡ χορήγησις τοιαύτης αὐξήσεως, ὁριζομένη διὰ κοινῆς Ὑ-
πουργικῆς ἀποφάσεως εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ θεμιτοῦ μι-
σθώματος. Ὡς ἔχει ἡ διατύπωσις τῆς διατάξεως, σαφῶς προ-
κύπτει ὑποχρέωσις τῆς πολιτείας ὅπως προβῇ εἰς ἐκδοσιν
τοιαύτης κοινῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως διὰ τὸ μετὰ τὴν
1-1-1979 χρονικὸν διάστημα, τοῦλάχιστον ἅπαξ, ἐνῶ διὰ τῆς
χρήσεως περαιτέρω τοῦ ὅρου «ἐκάστοτε» παρέχεται ἡ εὐ-
χέρεια καὶ περαιτέρω χρήσεως τῆς τοιαύτης ἐξουσιοδοτή-
σεως, ἐφ' ὅσον, βεβαίως, ἤθελε κριθῇ ἀρμόδιως, ὅτι συντρέ-
χει ἀνάγκη διὰ νέαν τοιαύτην ρύθμισιν.

Διὰ τῆς χορηγηθείσης ἐξουσιοδοτήσεως, ὡς ἄνω, προ-
βλέπεται εἰδικῶς ὅτι ἡ χορηγηθησομένη αὐξήσις δύναται καὶ
νά διαφέρῃ κατὰ περιουχὰς καὶ ὅτι πρέπει, πάντως, νά κλι-
μακοῦνται μὲ βάσιν τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὅποιον ἔχει ὁρισθῇ
τὸ συμβατικὸν μίσθωμα τὸ ὅποιον λογίζεται, κατὰ νόμον
ὡς «θεμιτόν».

Οὕτω, προκειμένου περὶ «θεμιτοῦ» μισθώματος τὸ ὅποιον
ἔχει προσφάτως συνομολογηθῇ, συμβατικῶς, ἡ αὐξήσις δύ-
ναται νά ὁρισθῇ εἰς μικρότερον ποσοστὸν, ἐνῶ διὰ θεμιτὸν
μίσθωμα τοῦ ὁποίου ἡ συμβατικὴ συνομολόγησις ἀπέχει
περισσότερον χρονικῶς, ἡ αὐξήσις θὰ δύναται νά ὁρισθῇ εἰς
ποσοστὸν μεγαλύτερον. Ἡ χορηγηθησομένη αὐξήσις θὰ λαμ-
βάνῃ ὅπ' ὅψει, ὡς ρητῶς ὁρίζει ἡ Νομοθετικὴ Πράξις, καὶ
τάς λοιπὰς γενικωτέρας ἢ τοπικὰς συνθήκας, ὑπὸ τὴν προ-
φανῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἐπὶ τῆς οικονομικῆς ζωῆς.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4, σκοπεῖ νά διατηρή-
σῃ ἰσχυρὰς συμφωνίας περὶ τοῦ ὕψους τοῦ μισθώματος, ἔστω
καὶ υπερτέρου τοῦ «θεμιτοῦ» συναφθείσας πρὸ τῆς θέσεως
ἐν ἰσχύι τῆς Νομοθετικῆς Πράξεως. (Ἡ διάταξις μνημο-
νεύει «σταδιακὴν» αὐξήσιν, προφανῶς ὡς τὴν συνηθεστέραν
περίπτωσιν, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποκλείεται καὶ οἰκιστὴς ἄλλη
περὶ τὸ μίσθωμα συμφωνία).

Εἶναι πρόδηλος ἡ πρόθεσις τοῦ Νομοθέτου νά σεβασθῇ τὰς
συμβάσεις ἐφ' ὅσον κατηρτίσθησαν εἰς ἀνυποκρινόμενον χρόνον,
ἀλλ' εἶναι ἐξ ἴσου προφανές καὶ ἡ προσπάθειά του νά ἀπο-
κλείσῃ τὴν δυνατότητα περιγραφῆς τῶν περὶ «θεμιτοῦ» μι-
σθώματος διατάξεων διὰ τῆς μεθόδου τῆς συνάψεως, μετα-
γενεστέρως, συμβάσεων ποιορρολογουμένων. Πρὸς τοῦτο
κατέληξεν εἰς τὰ νὰ θεωρήσῃ, μὲν, ὡς ἐφαρμοστέας καὶ εἰς
τὸ μέλλον τὰς περὶ τὸ μίσθωμα συμφωνίας αἱ ὁποῖαι ἔχουν
συναφθῇ ἐγγράφως πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς Νομοθετικῆς
Πράξεως, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ προηγουμένη σύναψις τῶν
προκύπτει ἀπὸ βεβαίαν χρονολογίαν τῆς συμβάσεως ἢ ἐὰν

ἔχουν αὐταὶ κατατεθῇ, κατὰ τὴν γνωστὴν διαδικασίαν, εἰς
τὴν οικονομικὴν ἐφορίαν, πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς Νομοθετικῆς
Πράξεως. Τὸ μέτρον φαίνεται, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἰδίων
εἰς βάρος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶχον πράγματι καθορίσει τὸ
μελλοντικὸν μίσθωμα διὰ συμβάσεως τελεωθεισῆς, ἀληθῶς,
πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς Νομοθετικῆς Πράξεως, χωρὶς ὅμως καὶ
νά προσδώσουν εἰς αὐτὴν βεβαίαν χρονολογίαν ἢ νά προλάβ-
θουν νά τὴν καταθέσουν εἰς τὴν Ἐφορίαν. Ἀλλὰ, πρέπει νά
ὁμολογηθῇ, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος τρόπος διὰ νά ἀντιμετω-
πισθῇ ἡ ἐκ τῆς ἀντιθέτου λύσεως παρεχόμενη δυνατότης ἀ-
χρηστεύσεως τοῦ ὅλου συστήματος, διὰ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ
τῶν μισθωτῶν νά υπογράψουν προηρονολογημένην σύμβασιν
μὲ μίσθωμα ἀνώτερον τοῦ θεμιτοῦ.

Ἦδη διὰ τῆς προστιθεμένης ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 1 δια-
τάξεως, περὶ ἧς κατωτέρω, ἀντιμετωπίζεται καὶ βασικό-
τερα τὸ θέμα τῶν πρὸ τῆς 8ης Αὐγούστου 1978 συνομολο-
γηθέντων μισθωμάτων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 περιέχονται τέσσαρες περιπτώσεις κατὰ
τάς ὁποίας ἐκρίθη ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμον νά μὴ ἐφαρμοσθῶν
αἱ περὶ «θεμιτοῦ» μισθώματος διατάξεις. Ἡ πρώτη τούτων
εὐρίσκει τὴν δικαιολογίαν τῆς εἰς λόγον ἀναφερόμενον εἰς τὸν
ἐκμισθωτὴν. Προδήλως, ἀποβλέπουσα εἰς τὸ νά μὴ ἀπο-
θαρυνθῇ ἐντελῶς ἡ πρὸς ἀνέγερσιν νέων οἰκοδομῶν δρα-
στηριότης, ἐξαιρεῖ τοῦ ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου τὰς νέας οἰ-
κοδομὰς αἱ ὁποῖαι τὸ πρῶτον ἐκμισθοῦνται. Εἰς τὸ σημεῖον
τούτου παρκατῆρσι τις, ὅτι δὲν γίνεται γοῆσις τοῦ ὅρου «νεά-
δητος οἰκοδομῆς» καὶ τοῦτο, προφανῶς, διότι θὰ ἦτο ἐν-
δεχόμενον νά γεννηθῶν ἐρμηνευτικὰ προβλήματα, καὶ ὅ-
σον ἀφορᾷ τὴν ἐννοίαν τοῦ «νεοδομῆτος» ὁσάκις ἡ οἰκοδομὴ
ἔχει μὲν ἀποπερατωθεῖ πρὸ ἀρκετοῦ χρόνου ἀλλά, δὲν ἔχῃ
ποτὲ χρησιμοποιηθῇ. Ἡ νομοθετικὴ βούλησις, σαφῶς ἐν
προκειμένῳ ἐκδηλουμένη, εἶναι νά ἐξαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ἀγο-
ρανομικοῦ περιορισμοῦ ἡ περίπτωση κατὰ τὴν ὁποίαν οἰ-
κοδομὴ προορίζομένη ἐκ κατασκευῆς διὰ κατοικίαν, ὅποτε-
δήποτε ἀποπερατωθεῖσα, εἶχε παραμείνῃ κενὴ μέχρι τοῦδε,
τὸ πρῶτον ἤδη ἐκμισθουμένη, οὐχὶ δὲ καὶ περιπτώσεις κατὰ
τὴν ὁποίαν ἡ οἰκοδομὴ, ἀπὸ τῆς κατασκευῆς τῆς, ἰδιοχρησι-
μοποιεῖτο ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὁ ὁποῖος ἤδη ἀπεφάσισε τὸ
πρῶτον νά ἐκμισθώσῃ ταύτην. Διότι, εἰς τὴν τελευταίαν ταύ-
την περίπτωσιν, οὐδεὶς λόγος θὰ ἐδικαιολογῇ τὴν ἐξαίρεσιν
ἀπὸ τοῦ περὶ ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου τῶν μισθωμάτων γενι-
κοῦ κανόνος, ὁ ὁποῖος μόνον πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀνεγείρου-
τος οἰκοδομῆς καὶ οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐξ αὐτῆς ἀποκομίσαν-
τος θὰ ἦτο ἀνεκτὸν νά καμφθῇ.

Αἱ ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ', ἐξαίρεσεις ἀπὸ τοῦ ἀγορανο-
μικοῦ ἐλέγχου ἔχουν τὴν δικαιολογικὴν των βάσιν εἰς λό-
γους ἀναφερομένους εἰς τὸν μισθωτὴν, τοῦ ὁποίου τὴν προ-
στασίαν σκοπεῖ ὁ ἀγορανομικὸς ἐλέγχος τοῦ μισθώματος.
Ἐκρίθη, εὐλόγως, ὅτι τοιαύτη προστασία δὲν δικαιολογεῖται
ὁσάκις ἡ οἰκογένεια τοῦ μισθωτοῦ εἴτε διαδέχεται ἰδίαν, ἐλευ-
θεραν κατοικίαν, κατὰλλήλῃ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστη-
ρίου, διὰ τὰς βασικὰς τῆς ἀνάγκας, κειμένην εἰς τὴν εὐρυ-
τέραν περιφέρειαν τῆς πόλεως ὅπου τὸ μίσθιον μετὰ τῶν
περιχώρων τῆς, εἴτε, τοιαύτην κατοικίαν διαθέτουσα, ἡ-
θελεν ἐκμισθώσῃ ταύτην, χωρὶς νά ὑπαχθῇ εἰς τοὺς περιο-
ρισμοὺς περὶ θεμιτοῦ μισθώματος, καὶ δὲ ἀνεξαρτήτως ἐὰν
ἡ τοιαύτη, ἐκτὸς θεμιτοῦ μισθώματος, μίσθωσις ἐγένετο
σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον ἢ κατὰ παράβασιν αὐτοῦ. Διότι, ση-
μασίαν ἐν προκειμένῳ, ἔχει τὸ ὅτι ὁ ἐκμισθωτὴς εἰσπράττων,
ἐφ' οἰαδήποτε αἰτίᾳ, ἐλεύθερον μίσθωμα, δὲν εἶναι νοτήν,
ὁσάκις ἔχει ἐκ παρὸλλήλου καὶ τὴν ιδιότητά τοῦ μισθωτοῦ,
νά προστατεύεται εἰς τὴν καταβολὴν «θεμιτοῦ» μισθώμα-
τος.

Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον β' ἐξαίρεσις ἀπὸ τοῦ ἀγορανομικοῦ ἐλέγ-
χου, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς διὰ τῆς Νομοθετικῆς
Πράξεως παρεχόμενης ἀγορανομικῆς προστασίας τῶν μι-
σθωτῶν κατοικίδων. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἀποσαφηνί-
ζεται ρητῶς, ὅτι ὁ θεσπιζόμενος ἀγορανομικὸς περιορισμὸς
δὲν ἀφορᾷ τὸ μίσθωμα οἰουδήποτε διὰ κατοικίαν χρησιμο-
ποιούμενου μισθίου, ἀλλὰ μόνον ἐκείνου τὸ ὅποιον χρησιμο-

ποιείται ως κυρία κατοικία του μισθωτού. Συνεπώς, εάν ο μισθωτής, ή μέλος της, μεθ' ής συνοικεί, οικογενείας του, διαθέτη, εφ' οιαδήποτε σχέσει, άλλην, κυρίαν, κατοικίαν εις την ευρύτεραν περιφέρειαν της ίδιας πόλεως μετά των προαστίων της δὲν χωρεῖ ἀγορανομικὸς ἐλεγχος ἐπὶ τοῦ μισθώματος της δευτέρας, οὐχὶ κυρίας, κατοικίας του. Πᾶσα δέ, πέραν της κυρίας κατοικίας τοῦ μισθωτοῦ, μίσθιος οἰκία, ἔστω καὶ ἐπ' ὀνόματι ἄλλου μέλους της οικογενείας του μισθωμένη, φυσικὸν εἶναι νὰ ἀφορᾷ δευτερεύουσιν κατοικίαν (εἴτε ὑπὸ μορφήν ἐξοχικῆς κατοικίας εἴτε ὑπὸ μορφήν βοηθητικῆς δευτέρας κατοικίας καθ' οἷονδήποτε τρόπον χρησιμοποιομένης) δοθέντος ὅτι, ὡπωσδήποτε, μία εἶναι ἡ «κυρία» κατοικία ἐκάστου.

Ἄρθρον 6.

Διὰ της παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 6 ἀποσαφηνίζεται, ὅτι ἐπὶ μισθώσεων κατὰ τὰς ὁποίας, ὁμοῦ μετὰ της μισθίου οἰκίας, ἐκμισθοῦνται καὶ ἐπιπλα ἢ σκεύη ἢ ὑπηρεσίαι πάσης φύσεως, ὁ ἀγορανομικὸς ἐλεγχος καταλαμβάνει μόνον τὸ τμήμα τοῦ μισθώματος τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἀκίνητον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ καταβαλλόμενον διὰ τὰ κινητὰ ἢ τὰς ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν της διατάξεως ταύτης, ἰσχύει ὁ καταμερισμὸς τοῦ μισθώματος ὁ ὁποῖος ἔχει συμφωνηθῇ διὰ της μισθωτικῆς συμβάσεως. Ἐὰν τοιοῦτος καταμερισμὸς δὲν ἔχῃ γίνῃ ἀλλὰ τὸ μίσθωμα ἔχει ὁρισθῇ συλλήβδην δι' ὅλας τὰς παροχὰς τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἡ κατανομή γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 6 περιέχει διάταξιν ἀντίστοιχον πρὸς τὴν περιεχομένην εἰς τὸν Νόμον περὶ τῶν ἐμπορικῶν μισθώσεων, διὰ τὴν προέχουσιν χητῶν, ἐν περιπτώσει συμπεφωνημένης μικτῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, ὑπαγομένου ἐν μέρει εἰς τὸν ἐν λόγῳ Νόμον καὶ ἐν μέρει εἰς τὰς διατάξεις της Νομοθετικῆς Πράξεως περὶ τοῦ ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου τῶν μισθωμάτων κατοικίων.

Ἄρθρον 7.

Τέλος διὰ τοῦ ἁρθροῦ 7 ὁρίζονται τὰ της διαδικασίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῶν διατάξεων της νομοθετικῆς Πράξεως ἀνακυπτουσῶν διαφορῶν.

Αἱ τροποποιήσεις της Νομοθετικῆς Πράξεως, αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ κυρωτικοῦ ταύτης Νομοσχεδίου κατέστησαν ἀναγκαῖαι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπ' αὐτῆς θεσμοθετηθέντων μέτρων καὶ ἀπέρρευσαν ἐκ της κτηθείσης, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα της ἐφαρμογῆς της, «ἐμπειρίας».

Εἰδικώτερον ὑπὸ της παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἀποσκοπεῖται ἡ ὑπαγωγή ὑπὸ ἀγορανομικὸν ἐλεγχον τῶν μισθωμάτων ἅτινα καίτοι συνωμολογήθησαν τυπικῶς πρὸ της θέσεως ἐν ἰσχύι της Νομοθετικῆς Πράξεως, κατ' οὐσίαν περιγράφουν τὰς διατάξεις ταύτας ὡς ἀφορῶντας εἰς μισθωτικὰς συμβάσεις ἀρχομένας μετὰ τὴν ἰσχύν της Πράξεως.

Ἐν προκειμένῳ προνοεῖται ἡ διαφύλαξις τοῦ ἐγκύρου τῶν συμβάσεων τῶν ἔχουσῶν βεβαίαν χρονολογίαν καὶ κατατεθεισῶν πρὸ της ἰσχύος της νομοθετικῆς πράξεως εἰς τὴν Οἰ-

κονομικὴν Ἐφορίαν. Ἐπίσης ἐθεωρήθη σκόπιμον νὰ διαφυλαχθῇ τὸ κύρος τῶν συμβάσεων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι δὲν φέρουν μὲν βεβαίαν χρονολογίαν, ὡς ἄνω, πλὴν ὅμως, ὡς ἐκ τῶν χρονικῶν ὁρίων ἐνάρξεως της ἰσχύος των, κατὰ τὸ συνήθως συμβαῖνον, δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι θα εἶχον κατατεθῇ εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐκ της τοιαύτης ἐνεργείας τὸ ἀδιάβλητον της συμφωνίας. Οὕτως, ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τὸ τέλος τοῦ ἐμπίπτοντος εἰς τὴν ἐναρξίν της ἰσχύος της νομοθετικῆς πράξεως μισθωτικοῦ μηνὸς καὶ ἐθεωρήθησαν ἐγκυροὶ συμφωνίαι ἀφορῶσαι τὸ μίσθωμα, συναφθεῖσαι πρὸ της 8-8-1978 ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι ἡ νέα μισθωτικὴ σύμβασις ἀρχεταὶ πρὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου 1978. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιδιώκεται νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ δυνατότης συνάψεως προχρονολογουμένων μισθωτικῶν συμβάσεων, τοῦλάχιστον εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ μίσθωσις ἀρχεταὶ μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1978. Ἡ χορήγησις τοῦ χρονικοῦ περιθωρίου διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1978 ἀρχομένας συμβάσεις, ἐκρίθη ἀπαραίτητος πρὸς προστασίαν τῶν πράγματι καλῇ τῇ πίστει συναφθεῖσῶν συμβάσεων πρὸ της ἐνάρξεως ἰσχύος της νομοθετικῆς πράξεως.

Ὑπὸ της δευτέρας παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ τούτου προβλέπεται ἡ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐμπορίου εἰδικωτέρα ὁριοθέτησις τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ ὧν τῶν Προαστίων των, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καθιερουμένων ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 5 της νομοθετικῆς Πράξεως ἐξαιρέσεων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἰρῶνται αἱ ἀμφιβολίαι αἵτινες ἐγένεον ὑπὸ τὸ κράτος της ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω ἁρθροῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀκριβῆ ὅρια της ἀνωτέρω περιφερείας.

Ὑπὸ της τρίτης παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ τούτου, προστίθεται εἰς τὴν κυρουμένην Νομοθετικὴν Πρᾶξιν, ἄρθρον 6α διὰ τοῦ ὁποίου καλύπτεται ὕφισταμενον νομοθετικὸν κενόν, περὶ οὗ ἀνωτέρω, ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθεστὼς ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ διέπωνται αἱ ἐκμισθώσεις ἀστικῶν ἀκινήτων, χρησιμοποιουμένων ὡς κατοικίαι, εἰς ἃ ἐκμισθωτῆς τυγχάνει τὸ Δημόσιον ἢ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Ἐν ὄψει της ἀνάγκης ὑπαγωγῆς τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τούτων μισθωμάτων ὑπὸ ἀγορανομικὸν ἐλεγχον καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ μισθωταὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀκινήτων ἀναδεικνύονται διὰ δημοσίων πλειοδοτικῶν διαγωνισμῶν, καθιεροῦται ὅπως εἰς τοὺς προκηρυσσομένους διαγωνισμοὺς ἡ χρονικὴ διάρκεια τῶν ἐκμισθώσεων ὁρίζεται τοῦλάχιστον διετής. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μέχρι της 31-12-1979, ὅτε λήγει ἡ ἰσχύς της κυρουμένης Νομοθετικῆς Πράξεως, τὰ εἰσπραττόμενα μισθώματα θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ρυθμίσεις ταύτης διὰ τὸν μετέπειτα δὲ χρόνον αἱ συνωμολογούμεναι μισθώσεις θὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατακυρουμένων πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν. Ὑπὸ τοῦ τρίτου ἁρθροῦ τοῦ Νομοσχεδίου ὁρίζεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1978

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου
Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η έτήσια συνδρομή της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, ή τιμή των φύλλων της που πουλιούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίστηκαν από 1 Ιανουαρίου 1974 ως ακολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Άνωτύμων Έταιρειών κτλ....	»	3.000
8. » » Δελτίο Έμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ίδιοκτησίας	»	200
9. Για ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δήμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ύπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Άνωτύμων Έταιρειών κτλ. .	»	150
8. » » Δελτίο Έμπ. καὶ Βιομ. Ίδιοκτησίας ..	»	10
9. Για ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Στὸ Τεύχος Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν...	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, πού προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, πού ἀναφέρονται σὲ προσωρινὰ διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διὰλυση Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939 ...	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν»	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπουσιν ἐν Ἑλλάδι Ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν»	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67» Δραχ. | 1.000 |

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967» » | 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγῆσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II. Στὸ Τέταρτο τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.

» 400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεύχος Ἀνωτύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης, πού πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικά σὲ 50/o.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὅποιο φροντίζει ὁ ενδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴν Ὑπηρεσία τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατό νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μετὰ ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

- α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),
- β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεία καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μετὰ τὴν 192378/3639/1947(ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178046/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγῆς τοῦ Γ.Α.Κ.,
- γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολὴ τους γίνεται μετὰ ἐπιταγῆς, καὶ μὴ αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ